

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 85.382 van 17 februari 2000
in de zaak A. 84.694/X-8996.**

In zake : Koen BLOMME,
die woonplaats kiest bij
Advocaat D. VAN HEUVEN,
kantoor houdende te 8500 KORTRIJK,
Koning Leopold I-straat 19

tegen :

1. de gemeente ZWEVEGEM,
die woonplaats kiest bij
Advocaat L. LAMBERT,
kantoor houdende te 8500 KORTRIJK,
Beheerstraat 40,
2. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd
door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat Y. FRANCOIS,
kantoor houdende te 8570 VICHTE,
Wijnsbergstraat 24.

tussenkomen partij :

de n.v. THIERS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat L. OCKIER,
kantoor houdende te 8510 KORTRIJK (MARKE),
Pieter Breughelstraat 25.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Koen BLOMME op 11 juni 1999 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 24 maart 1999 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zwevegem waarbij aan de n.v. THIERS de bouwvergunning wordt verleend voor het oprichten van "9 + 8 appartementen en ondergrondse parking" op een perceel gelegen te Zwevegem, Leopoldstraat, kadastraal bekend sectie B, nr. 133 n;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
L. VERMEIRE;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 4 november 1999
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 november
1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat S. RONSE
die, loco Advocaat D. VAN HEUVEN verschijnt voor ver-
zoeker, van Advocaat A. SPAENS die, loco Advocaat
L. LAMBERT verschijnt voor de eerste verwerende partij,
van Advocaat Y. FRANCOIS, die verschijnt voor de tweede
verwerende partij, en van Advocaat H. STRYCKERS die,
loco Advocaat L. OCKIER verschijnt voor de tussenkomende
partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
L. VERMEIRE;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI,
hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de n.v. THIERS met een
verzoekschrift van 2 juli 1999 heeft gevraagd om in het
administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat verzoeker eigenaar en
bewoner is van een vrijstaande villa, bestaande uit één
bouwlaag met zadeldak, gelegen aan de Leopoldstraat te
Zwevegem, waarvoor op 29 november 1965 de bouwvergunning
werd verleend; dat bij besluit van de gemeenteraad van
Zwevegem van 13 juli 1992 aan het project 62 62 61 DD de

eerste prijs wordt toegekend van de "architekten-promotoren wedstrijd inbreidingsproject Leopoldstraat", dat betrekking heeft op onder meer braakliggende gronden palende rechts aan verzoekers eigendom; dat de n.v. THIERS hierop op 5 november 1997 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zwevegem een bouwaanvraag heeft ingediend voor het oprichten van "9 + 8 appartementen en ondergrondse parking" op voormelde gronden gelegen aan de Leopoldstraat te Zwevegem, kadastraal bekend sectie B, nr. 133 n; dat de betrokken gronden volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 4 november 1977 vastgesteld gewestplan Kortrijk zijn gelegen in woongebied; dat zij niet zijn gelegen binnen het gebied van een door de Vlaamse regering goedgekeurd bijzonder plan van aanleg, noch binnen een behoorlijk vergunde niet vervallen verkaveling; dat het een appartementsgebouwencomplex betreft bestaande uit vijf gebouwen, waarvan één hoofdgebouw gelegen aan de Leopoldstraat en vier kleinere gebouwen, ingeplant in een schuine lijn rechts achter het hoofdgebouw; dat het appartementsgebouw aan de Leopoldstraat volgens de gegevens vermeld op het plan nr. 9 (inplanting, situatie en liggingsplan) een lengte heeft van 40,70 m, een diepte van 11,80 m en een hoogte van 12,80 m, ingeplant op 4,25 m van de perceelsgrens met verzoekers eigendom; dat de achtergevel van het appartementsgebouw ongeveer in het verlengde van de voorgevel van verzoekers villa wordt ingeplant; dat het hoofdgebouw bestaat uit een kelderverdieping bestemd voor bergingen en garages, een gelijkvloers bestemd voor kantoren, en daarboven drie verdiepingen met telkens drie appartementen; dat onder meer verzoeker tijdens het openbaar onderzoek een bezwaarschrift heeft ingediend; dat het college van burgemeester en schepenen op 16 september 1998 heeft beslist de aanvraag met een gunstig pre-advies over te maken aan de gemachtigde ambtenaar en de ingediende bezwaarschriften te weerleggen; dat de gemachtigde ambtenaar op 2 maart 1999

een voorwaardelijk gunstig advies heeft verleend; dat het college van burgemeester en schepenen bij het bestreden besluit van 24 maart 1999 de gevraagde bouwvergunning heeft verleend;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat verzoeker in een eerste middel de schending aanvoert van artikel 1 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, van de goede plaatselijke ordening, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het algemeen rechtsbeginsel dat aan elke overheid en ook aan de gemachtigde ambtenaar de verplichting oplegt zijn beslissingen formeel en materieel te motiveren, en van het vertrouwens- en rechtszekerheidsbeginsel;

Overwegende dat verzoeker in de uiteenzetting van het middel betoogt dat zijn raadsman in het kader van het openbaar onderzoek een bezwaar heeft ingediend waarbij werd opgeworpen dat het inmiddels vergunde appartementencomplex strijdig is met de goede plaatselijke ordening en wel in de eerste plaats omdat het vooruitgeschoven appartementencomplex te hoog en te omvangrijk is en bovendien te dicht bij de perceelsgrens is gelegen, en nog omdat het appartement en de achterliggende flats een totale inkijk in zijn woonst en tuin zullen toelaten, dat het stedenbouwdecreet aan de

vergunningverlenende overheid de verplichting oplegt om elke bouwvergunningsaanvraag te toetsen aan de eisen van de goede plaatselijke ordening en de vergunning te weigeren indien de ontworpen constructie kennelijk overdreven hinder voor de geburen zal veroorzaken waardoor de maat van de ongemakken tussen de burens overschreden en het evenwicht tussen de naburige erven op ernstige wijze verbroken zal worden, dat verwerende partijen in hun weerlegging van het bezwaarschrift impliciet maar zeker toegeven dat de bouwaanvraag onverenigbaar is met de woonst van verzoeker en dus met de goede plaatselijke ordening, doordat de gewone ongemakken voor verzoeker ruimschoots dreigen overschreden te worden door de nieuwbouw en het evenwicht tussen de naburige erven op ernstige wijze verbroken zal worden, dat de verwerende partijen evenwel tot de conclusie komen dat niet het bouwproject strijdig is met de goede plaatselijke ordening, maar wel ... de eigendom van verzoeker, dat voor de villa van verzoeker nochtans sedert geruime tijd de bouwvergunning is verleend (1965), lang voor het betrokken appartementencomplex, dat de overheid niet zonder artikel 1 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, de motiveringsplicht en het rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel te miskennen, de feitelijke en "bouwvergunde" toestand kan negeren om een beslissing te treffen die de toestand van verzoeker op zeer aanzienlijke en onherstelbare wijze doet verslechteren, en dat hij als eigenaar van een woning waarvoor een bouwvergunning is verleend, mocht verwachten dat de overheid rekening zou houden met zijn bestaande en vergunde eigendom bij de verdere ordening van het gebied; dat verzoeker hieraan toevoegt dat het argument dat zijn privacy toch reeds geschonden is door het appartementencomplex aan de Avelgemstraat de verwerende partij zeker geen vrijgeleide geeft om bijkomende aantastingen van deze privacy ditmaal langs de oostzijde

van zijn woning mogelijk te maken, temeer daar zijn woning er het langste staat;

Overwegende dat de eerste verwerende partij antwoordt dat het middel in feite te herleiden is tot de schending van de uitdrukkelijke motiveringswet en van de formele en materiële motiveringsplicht, en dat verzoeker uit de overwegingen van het bestreden besluit, die de inhoud van het bezwaarschrift weergeven en in extenso weerleggen, perfect het standpunt van de verwerende partij kent evenals de motieven waarom de beslissing werd genomen, zodat verzoeker met kennis van zaken kan beslissen of het al dan niet aangewezen is deze beslissing te bestrijden;

Overwegende dat de tweede verwerende partij antwoordt dat verzoeker ten onrechte het project enkel toetst aan zijn eigendom terwijl het project moet getoetst worden, en werd, aan de omliggende bebouwing die vrijwel volledig bestaat uit rijwoningen van twee à drie bouwlagen en er zich onmiddellijk naast verzoekers eigendom zich een appartementsgebouw bevindt dat qua omvang en hoogte vergelijkbaar is met het vergunde project, dat het project aldus past in het thans bestaande straatbeeld en stedenbouwkundig beleid dat erin bestaat de schaarse grond in het centrum optimaal te gebruiken; dat de omstandigheid dat verzoekers eigendom er eerst stond niet belet dat later het stedenbouwkundig beleid wordt aangepast, dat niet wordt aangetoond dat het vergunde project het evenwicht tussen de erven zal verstoren gelet op de bebouwing in de onmiddellijke omgeving zoals hiervoor omschreven, en het project slechts 2,5 m meer boven het maaiveld uitkomt dan verzoekers woning, dat de beweerdde verstoring van het evenwicht enkel geconcretiseerd wordt in het beweerdde verlies van privacy, dat het project wordt ingeplant op de bouwlijn van de andere gebouwen in de Leopoldstraat, waar alleen verzoekers woning meer achteraan is inge-

plant, dat de westgevel slechts één raam heeft dat uitzicht geeft op de voortuin van verzoeker, afgeschermd door bestaande en te behouden begroeiing waaronder hoogstammige bomen, die daarenboven gelegen is langs een drukke straat en blijkbaar bedoeld om publiek aan te trekken (ABB-reclamebord), dat verzoekers privacy niet zwaarder zal worden aangetast dan door het appartementsgebouw aan de andere zijde, waartegen hij zich nooit heeft verzet, minstens geen bezwaar was om de woning aan te kopen, en dat het verlies van zonlicht het geval zou zijn voor om het even welk gebouw, te meer daar het project niet hoger of breder is dan een gewone gezinswoning met zadeldak, en de bestaande begroeiing evenmin zonlicht doorlaat, dat de vier kleinere achteraan gelegen gebouwen slechts 19,25 m boven het maaiveld uitkomen en bijgevolg, rekening houdend met de voorziene groenaanleg, evenmin het evenwicht tussen de erven verstoren;

Overwegende dat de tussenkomende partij antwoordt dat het middel afgeleid uit de schending van artikel 1 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening zonder inhoud is, aangezien dit artikel enkel de finaliteit van de wet verduidelijkt die dan verder wordt geconcretiseerd in de andere bepalingen van dit decreet, dat de vergunningverlenende overheid terecht bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening het volledige straatbeeld van de Leopoldstraat en zelfs de Otegemstraat in ogenschouw heeft genomen en niet enkel de belendende percelen, dat daarbij terecht verwezen is naar de ligging in het centrum in een straat met rijbebouwing en een volumineus appartementsgebouw, zodat terecht de facto werd geoordeeld dat de vrijstaande woning van verzoeker bezwaarlijk nog de norm is en de privacy ter plaatse al verminderd is, dat in volle stadscentrum een zekere tolerantie moet bestaan voor mogelijke inkijk in de tuin, zeker in een niet residentiële wijk waarin de algemene norm minstens twee

bouwlagen is, dat in zoverre verzoeker met de schending van het rechtszekerheidsbeginsel bedoelt dat met de anno 1965 verleende bouwvergunning rekening dient te worden gehouden, dit bezwaarlijk kan inhouden dat dan nog enkel eengezinswoningen zouden mogen worden gebouwd en de normale bouwhoogte en bouwdiepte in het centrum niet meer zouden gelden;

Overwegende dat, zoals de eerste verwerende partij terecht lijkt te stellen, het middel in wezen erop neerkomt dat de motivering van het bestreden besluit formeel en materieel niet afdoende is, en bijgevolg niet steunt op voldoende draagkrachtige motieven met betrekking tot de verenigbaarheid van het project met de goede plaatselijke ordening;

Overwegende dat artikel 19, laatste lid, van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, bepaalt dat de vergunning, ook al is de aanvraag niet in strijd met het gewestplan of ontwerp-gewestplan, slechts wordt afgegeven zo de uitvoering van de handelingen en werken verenigbaar is met de goede plaatselijke ordening; dat op grond van artikel 43 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, zolang er voor het gebied geen bijzonder plan van aanleg bestaat of geen verkavelingsvergunning is verleend, de vergunningverlenende overheid ertoe gehouden is geval per geval te onderzoeken of de vergunning de goede aanleg van de plaats niet in het gedrang brengt; dat het de Raad van State toekomt na te gaan of de vergunningverlenende overheid de haar toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of zij op grond van een correcte beoordeling van de gegevens van de aanvraag en van de gesteldheid van de plaats in redelijkheid tot het besluit is kunnen komen dat de vergunning kon worden verleend; dat anderzijds het wettigheidsstoezicht van de

Raad van State niet het evenwicht tussen de erven betreft; dat de vraag of de vergunde constructie kennelijk overdreven hinder voor de burens zou veroorzaken, waardoor de maat van de gewone ongemakken tussen de burens wordt overschreden, en bijgevolg het evenwicht tussen de naburige erven op ernstige wijze verbroken zal worden, tot het domein van het burgerlijk recht behoort;

Overwegende dat het -terecht- betrekken van de aanpalende omgeving bij de beoordeling van de verenigbaarheid van het ontworpen bouwwerk met de goede plaatselijke aanleg de vergunningverlenende overheid niet toelaat zomaar voorbij te gaan aan bestaande vergunde situaties omdat deze achterhaald zouden zijn door een evoluerende visie op het stedenbouwkundig beleid;

Overwegende dat de betrokken omgeving volgens het advies van de gemachtigde ambtenaar gekenmerkt wordt door woongebouwen van twee tot drie bouwlagen en afgewerkt met een zadeldak, dat rechts van het bouwperceel in de Leopoldstraat bebouwing staat van drie bouwlagen, al dan niet afgewerkt met een hellend dak, en op de hoek van de Leopoldstraat en de Avelgemstraat, d.i. links van de woning van verzoeker, een "volumineus" appartementsgebouw bestaande uit drie à vier bouwlagen afgewerkt met een zadeldak; dat steeds volgens hetzelfde advies de woning van verzoeker, gelegen tussen dit gebouw en het op te richten hoofdgebouw, een residentiële woning betreft, bestaande uit één bouwlaag en hellend dak, die qua volume niet harmonieert met de bestaande aanpalende bebouwing, en "niet relevant" is voor het straatbeeld langs deze zijde van de weg, zodat het ontworpen gebouw qua vormgeving en volume niet storend is in dit straatbeeld; dat het bestreden besluit zelf stelt "dat de aangrenzende vrijstaande villa van K. BLOMME een anomalie vormt in het bestaande straatbeeld t.o.v. de bestaande bebouwing aan deze

straatzijde en t.o.v. het bestaande appartementsgebouw op de hoek van de Avelgemstraat en de Leopoldstraat", zodat noch het straatbeeld, noch de goede plaatselijke ordening worden geschaad; dat uit voormelde motivering prima facie blijkt dat de vergunningverlenende overheid abstractie heeft gemaakt van verzoekers woning bij de beoordeling van de verenigbaarheid van het ontworpen bouwwerk met de goede plaatselijke ordening en zich alleen op de overige bebouwing in de Leopoldstraat heeft gesteund om te concluderen dat de goede plaatselijke aanleg door het ontworpen appartementsgebouw niet wordt geschaad; dat een gewijzigde visie op het stedenbouwkundig beleid niet tot gevolg kan hebben dat met voordien vergunde situaties geen rekening meer moet worden gehouden; dat uit de motivering van het bestreden besluit op het eerste gezicht niet blijkt dat dit wel het geval is geweest; dat het middel ernstig is;

Overwegende dat, wat de tweede door voornoemd artikel 17, § 2, gestelde voorwaarde betreft, verzoeker laat gelden wat volgt :

"2. Door de bestreden beslissing kan de nv THIERS een massief appartementscomplex oprichten bestaande uit een groot appartementsgebouw aan de straatkant op amper 4,25 meter afstand van de perceelsgrens met een hoogte van 24,50 meter en uit 8 achterliggende flats.

3. Het appartementsgebouw aan de voorzijde is door zijn afmetingen en zijn vier bouwlagen uitermate veel omvangrijker dan de woonst van verzoeker die daardoor als het ware 'geplet' zal worden tussen het nieuwe appartementsgebouw enerzijds en het bestaande appartementsgebouw op de hoek van de Otegemstraat en de Leopoldstraat anderzijds.

4. De inkijk op de woonst en de tuin van verzoeker zal dan -en langs alle kanten- totaal zijn. In dit verband wijst verzoeker er nadrukkelijk op dat er 3 ramen in de oostgevel van zijn woning rechtstreeks uitkijken op het terrein waarop het appartementsgebouw en de achterliggende flats worden gepland.

Door de nieuwbouw zou verzoeker vanuit zijn woning moeten uitkijken op de -op één raam na- gesloten westgevel van het appartementsgebouw met een hoogte van 24,50 meter.

Vanuit het ene raam in de westgevel van het appartementsgebouw zal men rechtstreeks kunnen uitkijken

op de voortuin en de voorgevel -en hiervan is verzoeker overtuigd : ook op de zijgevel- van verzoekers eigendom waardoor er dus een rechtstreekse inkijk ontstaat op diens woning.

Ook alle andere bewoners van het appartementsgebouw zullen dankzij de ramen aan de achterzijde kunnen genieten van een rechtstreeks zicht op de zijgevel (met de 3 ramen) en de tuin van verzoeker. Hetzelfde geldt voor de bewoners van de achterliggende flatgebouwen.

Uit een schaduwplan dat verzoeker voegt bij zijn dossier blijkt verder dat de oostgevel van verzoeker (precies met de 3 ramen) door het massieve appartementsgebouw elke morgen zal beschaduwd worden.

5. Uw Raad heeft reeds eerder geoordeeld dat in dergelijke omstandigheden, bij een dergelijk ernstig verlies aan privacy en met dergelijke belangrijke uit- en inzichten, een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is, temeer nu het vergunde appartementscomplex in belangrijke mate afwijkt van de overige en naburige gebouwen in dezelfde zone (...).

6. Komt daarbij dat uit de administratieve praktijk nog steeds blijkt dat een gebouw, zeker een gebouwencomplex met de omvang van het vergude, na de vernietiging van de vergunning, zelden of nooit wordt afgebroken, zodat de kans tot herstel van het nadeel zo goed als onbestaande is (...).

Hoe dan ook is een verlies aan privacy en levenscomfort gedurende de meerdere jaren die een gewone vernietigingsprocedure duurt, éénmaal het appartementscomplex gebouwd, op zich een niet geldelijk te herstellen nadeel";

Overwegende dat de eerste verwerende partij antwoordt dat het verlies aan privacy en levenscomfort in een woongebied met bestaande appartementsgebouwen, een voorspelbare hinder is die eigen is aan het gebied, dat verzoeker deze nadelen zelf ongedaan kan maken door aanplantingen, afsluitingen, gordijnen, enz., dat een zodanig moreel nadeel, indien bewezen, wordt goedge maakt door de morele genoegdoening van een eventuele nietigverklaring, dat verzoeker zelf een risico heeft genomen door de betreffende villa aan te kopen ondanks het feit dat het project in de jaren 1991-1992 via de kranten voldoende aandacht kreeg en door middel van een tentoonstelling aan het publiek werd voorgesteld, zodat elk nadeel het gevolg is van het eigen onvoorzichtig handelen van verzoeker, dat ook de moeilijke

uitvoerbaarheid van een annulatiearrest en de duur van een annulatieprocedure geen ernstig nadeel vormen;

Overwegende dat de tweede verwerende partij opwerpt, met verwijzing naar de bespreking van het eerste middel, dat de privacy van verzoeker niet of minstens niet ernstig wordt aangetast aangezien langs de westgevel van het hoofdgebouw de bestaande hoogstammige bomen worden behouden, en verzoekers uitzicht aldus ongewijzigd blijft, dat verzoeker niet tegelijk kan beweren dat één raam in deze gevel te veel is voor zijn privacy, maar te weinig voor het uitzicht, en dat het ingeroepen nadeel voortvloeit, niet uit de bestreden bouwvergunning, maar uit de gewestplanbestemming;

Overwegende dat de tussenkomenende partij opwerpt dat het project gelegen is in volle centrum en kadert in een project van inbreiding en koppeling met de culturele infrastructuur en dat in een dergelijke omgeving, waar reeds appartementsgebouwen stonden op het ogenblik dat verzoeker zijn woning aankocht, bezwaarlijk kan worden aangevoerd dat het project de normale lasten van nabuurschap overtreft, en dat verzoeker dit minstens niet concreet aantoonst;

Overwegende dat, ook al wordt niet betwist dat het bestreden project wat betreft zijn bestemming in overeenstemming is met de bestemming "woongebied" die aan het bouwperceel in het gewestplan is gegeven, dit niet per se inhoudt dat een zodanig project geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan veroorzaken aan de omwonenden; dat de omstandigheid dat er reeds een appartementsgebouw bestaat links van verzoekers eigendom, en dat er reeds stond toen hij deze eigendom aankocht, niet tot gevolg heeft dat hij van de bouw van een nieuw appartementsgebouw aan de andere zijde van zijn eigendom geen ernstig nadeel kan ondervinden; dat verzoeker voldoende concrete gegevens bijbrengt om aan te tonen dat

het ontworpen appartementsgebouw door zijn aard, omvang en inplanting een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen zoals bedoeld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat is voldaan aan de door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit te bevelen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de n.v. THIERS in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 24 maart 1999 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zwevegem waarbij aan de n.v. THIERS de bouwvergunning wordt verleend voor het oprichten van "9 + 8 appartementen en ondergrondse parking" op een perceel gelegen te Zwevegem, Leopoldstraat, kadastraal bekend sectie B, nr. 133 n.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op vijftuizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeventien februari tweeduizend, door :

de H. J. BOVIN, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. G. DE KEYSER, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

G. DE KEYSER.

J. BOVIN.